یادداشت

یافتن هدف و معنا؛ مهم‌ترین اقدام امروز شرکت‌ها

در گذشته، انتظارات از شرکت‌ها آن‌قدر زیاد نبود: تضمین حفظ تعادل کار-زندگی برای کارکنان، تامین غذای تازه برای آنها، فراهم کردن امکانات ورزشی، تسهیلات حمل‌ونقل و چیزهایی از این قبیل. ویژگی‌هایی محسوب می‌شوند که در جذب متقاضیان کار مستعد به شرکت‌های بزرگ، نقش دارند. به علاوه، شرکا و مشتریان انتظار دارند شرکت‌ها در کارهای دوستدار محیط‌زیست هم فعالیت داشته‌باشند.

اگر در نگاه اول، هدف شرکت به دست آوردن سودی معقول باشد، این لیست خیلی طولانی است. اما این کوته‌بینی است، چون چیزی که برای کارکنان، مشتریان و شرکاهمیت دارد، سازگار بودن کسب‌وکار با ارزش‌های آنها است و این خیلی فراتر از ارائه مزایایی معمولی، مثل تامین غذای تازه برای کارکنان است. مساله بزرگ‌تر از اینها است: اینکه در پس پیشرفت شرکت‌های هدف‌محور چه چیزی وجود دارد، این ادعا چه مزیت‌هایی به همراه دارد و چگونه می‌توان آن را اجرا کرد.

آیا همه اینها لازم است؟ چرا باید این همه تلاش کرد؟ چه می‌شود وقتی کارکنان حقوق خود را به‌موقع دریافت می‌کنند، مشتریان از محصولی باکیفیت استفاده می‌کنند و شرکا قراردادی عادلانه می‌بندند؟

تاریخ پاسخ می‌دهد. حتی اگر نسل‌های جوان‌تر متهم به زیاده‌خواهی در مورد شغل یا مصرف خود هستند، ایده مشارکت داشتن در یک هدف بزرگ‌تر، پیشرفتی است که می‌توان در سراسر دنیا مشاهده کرد. مشتریان فعالانه خواهان راه‌حل‌های پایدار و اجتماعی از طرف شرکت‌ها هستند. برای رعایت کردن عدالت و بقا در رقابت مشتریان، شرکت‌ها باید پاسخ مسئولانه‌ای داشته باشند. هماهنگ کردن همه این تقاضاها مثل راه رفتن روی بند است و مهم‌تر از همه، به یک چیز از طرف مدیران نیاز دارد: توانایی ارتباط برقرار کردن. دلیل آن هم این است که یک بینش و چشم‌انداز، فقط از طریق تبادل و آزادی داشتن برای توسعه خودتان به‌عنوان یک فرد، به موفقیت می‌رسد.

سه نکته برای سروکار داشتن با هدف

۱- چشم در چشم تبادل کنید

اولین قدم این است که این ارتباطات را تا جایی که ممکن است برای شرکا، کارکنان و مشتریان، ساده‌سازی کنید. چون همان‌قدر که ساده به‌نظر می‌رسد، ارتباط برقرار کردن آزادانه، شفاف و به دور از انحراف، باعث ایجاد اعتماد می‌شود و این می‌تواند همان هدف باشد. بنابراین، به این دلیل که هر فرد فعالی احساس کند درگیر ماجرا شده و می‌تواند آن را شکل دهد، چارچوب هدف باید از همان ابتدا مشخص و واضح باشد. کدام ابزارها چه زمانی عمل می‌کنند و چگونه؟ قانون طلایی این است که ساختارهای ارتباطی ساده باشند و ابزارها و روش‌های مختلف ارتباط برقرار کردن، تا جایی که ممکن است کم باشند. از یک طرف هر کسی که درگیر است، باید بتواند به روش‌های ارتباطی دسترسی داشته باشد و از طرف دیگر، اگر فرآیندها و قوانین ثابتی وجود نداشته باشد، اطلاعات از دست می‌رود.

۲- به جای تعریف و تمجید، دیالوگ برقرار کنید

معنا داشتن، اغلب با ارزش‌های شرکتی اشتباه گرفته می‌شود. درحالی‌که هنجارها «چگونگی» کار کردن را تعریف می‌کنند، معنا و هدف کار می‌گوید «برای چه چیزی» کارکنان سر کار می‌روند، برای چه چیزی شرکا وعده همکاری داده‌اند و برای چه چیزی مشتریان خرید انجام می‌دهند. به هر حال، این چشم‌اندازها نمی‌توانند به سادگی در یک حکم بالا به پایین توسط مدیریت تعیین شوند و با یک کمپین خبریه واحد به سرعت اجرایی شوند. تیم می‌خواهد و باید آن را شکل دهد و یک تاثیر مثبت به‌جای بگذارد. فقط به این صورت است که معنا داشتن، به درستی در شرکت جا می‌افتد. هدف یک فرد هم می‌تواند به سادگی سازگار کردن کار و زندگی شخصی باشد. در هر صورت، افراد متعهد که خواهان تغییر هستند، یک شرکت را به جلو پیش می‌برند. به همین دلیل است که شرکت‌ها باید معنایی را القا کنند و همزمان، امکان برقراری دیالوگ در مورد آن را فراهم کنند. چون دقیقا مشتریان، شرکا و کارکنان متقاضی هستند که با اعتقاد راسخ از کسب‌وکار حمایت می‌کنند. آنها می‌خواهند در یک چشم‌انداز نقش داشته باشند و علاوه بر اینکه انگیزه بیشتری دارند، می‌خواهند نسبت به شرکت وفادار باقی بمانند.

۳- به وعده‌ای که می‌دهید عمل کنید

تمایل به معنا داشتن، میزان حرف و حدیث‌ها را هم افزایش می‌دهد. هدف یک رویه است و در کمپین‌های بزرگ تبلیغاتی و در آگهی‌های شغلی شرکت قابل رویت است. اما باید احتیاط کرد. دنبال کردن هدفی بزرگ‌تر از به حداکثر رساندن سود شرکت، ستودنی است. اما حرف زدن در مورد آن و عمل نکردن به آن، کار نامعقولی است و می‌تواند عواقب جدی داشته باشد. عدم ارسال به‌موقع سفارش‌های مشتری یا پرداخت دیرهنگام حقوق کارکنان، اگر توجیه خوبی داشته باشد، شاید قابل بخشش باشد. اما ناتوانی در عمل کردن به وعده‌های بزرگ، ناامیدی احساسی را به‌دنبال دارد و می‌تواند آسیب دائمی به وجهه شرکت شما وارد کند و مشتریان، شرکا و کارکنان را برنجاند.

معنا و هدفی که برای رسیدن به آن تلاش زیادی صورت گرفته، نمی‌تواند از مردم و صنایعی که خواهان این هدف و معنا بوده‌اند، متنوع‌تر باشند. به همین دلیل، شرکت‌ها باید با شناخت همه افراد درگیر، ارتباطات یکسانی با آنها برقرار کنند.

مترجم: مریم رضایی

کاظمینی:

چرخ‌دستی زباله گردها در منطقه ۴ جمع آوری می‌شود

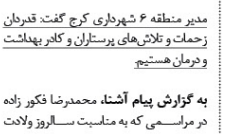

مدیر منطقه ۴ شهرداری کرج از آغاز جمع‌آوری چرخ‌دستی زباله گردها در این منطقه خبر داد و گفت: تاکنون ۲۰ چرخ‌دستی جمع‌آوری‌شده است.

به گزارش پیام آشنا، امیرحسین کاظمینی با اشاره به پدیده خطرناک زباله گردی آن‌هم در شرایط کنونی که جامعه درگیر ویروس کرونا است، اظهار کرد: طرح جمع‌آوری چرخ‌دستی‌ها در منطقه ۴ آغاز و تاکنون ۲۰ جمع‌آوری و تحویل سازمان مدیریت پسماند شده است.

او گفت: فروش ضایعات خشک و انتقال آن به کارگاه‌های غیرمجاز و بازیافت غیراصولی آن‌ها سبب به خطر افتادن امنیت سلامت شهروندان شده است.

مدیر منطقه ۴ شهرداری کرج همچنین اضافه کرد: در شرایط فعلی افزایش تولید زباله و باز کردن کیسه‌های زباله ضمن اینکه موجب نگرانی سلامت پاکبانان شده، موجب ایجاد اختلال در مدیریت رفت‌وروب، جمع‌آوری، حمل و دفع پسماندها شده است.

فکورزاده:

قدردان زحمات و تلاش پرستاران و کادر درمان هستیم

مدیر منطقه ۶ شهرداری کرج گفت: قدردان زحمات و تلاش‌های پرستاران و کادر بهداشت و درمان هستیم.

به گزارش پیام آشنا، محمدرضا فکور زاده در مراسمی که به مناسبت سالروز ولادت باسعادت حضرت زینب (س) و روز پرستار برگزار شد اظهار کرد: قدردان زحمات و تلاش‌های پرستاران و کادر بهداشت و درمان هستیم

وی در ادامه با اشاره به‌روزهای سختی که سپری می‌کنیم، گفت: پرستاران و کادر درمان نیروهای خط مقدم هستند زحماتشان شایسته تقدیر است.

مدیر منطقه ۶ شهرداری کرج همچنین اضافه کرد: در این شرایط مدافعان سلامت سختی‌های زیادی متحمل می‌شوند

گفتنی است: جمعی از پرستاران و کادر درمان بیمارستان کوثر از سوی شهردار، اعضای محترم شورای اسلامی شهر و مدیر منطقه شش شهرداری کرج مورد تقدیر قرار گرفتند.

معاون امور دهیاری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها عنوان کرد

تعیین چارت استانها بر اساس درجه دهیاری‌ها

معاون امور دهیاری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور با تاکید بر اینکه دهیاری‌ها در مدیریت روستایی آینده نوید بخشی را خواهند داشت از پیگیری برای ساماندهی بودجه دهیاری‌ها خبر داد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، علی قربانی در تشریح لزوم ساماندهی وضعیت بودجه ای دهیاری های کشور، گفت: بیشتر بودجه دهیاری ها از محل مالیات بر ارزش افزوده است که تاکنون ۲ بار شکل آن تغییر کرده و نسبت به گذشته بهتر شده است در حقیقت قبلا ناعادلانه تر بود و هنوز تا رسیدن به توزیع متوازن اعتبارات فاصله داریم.

وی افزود: پیشنهاد ما این است که این منابع به صورت ملی توزیع شود؛ وقتی استانی توزیع می شود این نابرابری وجود دارد. برخی استان های ما برای پرداخت پرسنل حتی با مشکل مواجه می شوند، حتی در شهرداری های کوچک نیز این مشکل وجود دارد؛ لذا باید به صورت پایه ای بحث بودجه و اعتبارات در مجلس شورای اسلامی حل شود.

وی ادامه داد: اما با هدف اینکه دهیاری ها در لایحه مالیات بر ارزش افزوده هویت داشته باشند ضوابط ساختاری را ابلاغ کرده ایم و مقرر شد ظرف مدت یک ماه استانها چارت خود را بر اساس درجه دهیاری ها مشخص کنند و در مرحله بعدی مشکلات را بررسی کنیم و پس از احصاء مشکلات، متناسب با آنها راه حل ها را پیگیری می کنیم. در این شرایط نسبت به آینده دهیاری ها و شوراها به عنوان جوامع محلی بسیار خوش بین هستیم.

وی تاکید کرد: در کنار دولت مرکزی، به دولت محلی نیازداریم تا به غیر از مسائل امنیتی و دفاعی در سایر مسائل همچون اقتصادی، اجتماعی و... اختیارات به مردم دهیم و ما نظارت و برنامه ریزی کلان داشته باشیم که در این شرایط آینده خوبی برای دهیاری ها رقم خواهد خورد.

معاون امور دهیاری‌های سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور در بخش دیگری از صحبت های خود به شناسه دهیاری های کشور اشاره کرد و افزود: در حال حاضر برای ۳۳هزار و ۷۶۰ دهیاری در کشور شناسه صادر کرده ایم و حدود ۳۰۰۰ دهیاری باقی مانده است. درحقیقت حدود ۹۴ درصد دهیاری ها شناسنامه دارند؛ البته علاوه بر اینکه شناسه برای دهیاری ها صادر شده، سامانه جامع اطلاعات مالی دهیاری ها نیز که به ۳۵ خدمات دهیاری ها از جمله صدور پروانه ساختمانی، درجه بندی و اهداء ماشین آلات و... ارائه می دهد، در حال تکمیل است تا برخط بتوانیم نظارت برآنها داشته باشیم.

وی افزود: تاکنون حدود ۹۴ درصد دهیاری ها یعنی معادل ۳۳ هزار و۴۴۳ دهیاری اطلاعات خود را در سامانه بارگذاری کرده اند و مابقی نیز به زودی اطلاعات خود را وارد سیستم خواهند کرد. از سوی دیگر بحث نصب GPS روی ماشین آلات دهیاری ها پیگیری می شود تا امکان نظارت بر دهیاری ها توسط فرماندهاری ها و استانداری ها فراهم شود. به این ترتیب بر روی ۱۷ هزار ماشین آلاتی که به دهیاری ها داده شده است، نظارت اعمال خواهد شد.

وی ادامه داد: جمع آوری پسماند و خدمات ایمنی و آتش نشانی از وظایف ذاتی دهیاری ها است. بر همین اساس برای خرید ماشین آلات این حوزه ۸۰ درصد تامین مالی توسط سازمان شهرداریها و دهیاری ها پرداخت می شود. از صندوق توسعه ملی نیز تسهیلاتی برای روستاییان با هدف ایجاد اشتغال پایدار پرداخت شده است.

عمرانی به آنها پرداخت می شود.

قربانی در تشریح روند اجرای طرح های هادی در روستاها نیز گفت: تهیه و اجرای طرح ها بر عهده بنیاد مسکن انقلاب اسلامی است؛ در بسیاری استانها تقریبا برای تمام روستاهای بالای ۲۰ خانوار طرح تهیه شده ولی به علت موازی نگی اعتبارات و بودجه تخصیص داده شده در ادامه روند مشکل ایجاد شده است. برای این طرح ها باید هر ۱۰ سال بازنگری انجام شود که کار انجام نشده است. اجرای طرح های تهیه شده بهل زیادی می خواهد و باتوجه به کمبود اعتبارات، طرح نیمه کاره رها شده است. موضوعی که از محل اعتبارات دهیاری ها قابل تامین نیست. حجم بازسازی و نوسازی در مناطق روستایی بالا است و در اکثر استانها نیمه کاره رها شده است.

وی درباره پرداخت تسهیلات به دهیاری ها نیز گفت: طرح ها در کمیته وام مورد بررسی قرار گرفته و به نام همان دهیاری درخواست کننده تصویب می شود؛ بسیاری جاها موفق عمل کرده اند. اما برخی دهیاری ها نیز نتوانسته اند موفق عمل کنند.

همچنین ۴۷۰ میلیارد تومان برای یک هزار و ۱۴۰ طرح در روستاهای کشور پرداخت شده است این اعتبارات از محل تفاهم نامه با پست بانک به صورت کارمزد ۸ درصد و ۵ ساله تامین شده است که به دهیاری ها پرداخت می شود. از صندوق توسعه ملی نیز تسهیلاتی برای روستاییان با هدف ایجاد اشتغال پایدار پرداخت شده است.

قاتل نورانی در خان پایتخت

نورپردازی شهری همیشه جاذبه های خود را داشته و به دلیل همین استقبال مردمی، مسئولان شهری همیشه تلاش کردند تا انواع و اقسام نورپردازی ها را با اتکا به المان و ظرفیت های شهری ایجاد کنند و بر همین اساس در سالهای اخیر شاهد نورپردازی بیشتر در شهر بوده ایم. غافل از اینکه این نورپردازی ها و جریان های الکتریسیته بر رو ته های درختان چه صدمه های جبران ناپذیری را بر درختان وارد می کند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، نورپردازی در شهر در طراحی فضاهای داخلی و خارجی زیباسازی و در راستای هویت بخشی به فضای شهری مورد استفاده قرار میگرد، در چند سال اخیر نیز شهر تهران میزبان ریسه های نورانی شده و تقریبا در همه جای شهر این ریسه های رنگی به چشم میخوردند. اما بعد از مدتی نحوه نورپردازی شهر متفاوتی پیدا کرد و برخی کارشناسان از نوع و نحوه اجرا گلایه کردند. هرچند که دبیر کمیته سلامت شورای شهر معتقد است که اگر طرح جامعی برای نور در تهران تدوین شود که در حال تهیه است، این مشکلات حل خواهد شد و به یک روش استاندارد برای تزئینات نوری درختان و معابر در تهران می رسیم.

دکتر فاطمه کریمی در مورد تاثیر نور بر رشد درختان پایتخت با اشاره به مطالعات صورت گرفته توسط شهرداری و شورای شهر می گوید: در مورد تاثیر مستقیم و غیر مستقیم نورپردازی های شهری بر روی رشد درختان مطالعاتی صورت گرفته است و در این مطالعه در مورد تاثیر چراغ های روشنایی معابر که سالیان سال در خیابان های تهران روشن و فعال هستند بررسی صورت گرفته است.

وی می افزاید: از گذشته های دور، روشنایی معابر و خیابان های شهرها به وسیله تیرهای چراغ برق تامین می شده است که در چند سال اخیر میزان نور استاندارد این تیرها، تعیین شده که هم به درختان آسیب نمی زند و هم روشنایی معابر به حد کفایت تامین می شود که بررسی ها نشان داده است میزان نور این روشنایی ها استاندارد است.

دبیر کمیته سلامت شورای شهر تهران با تاکید بر اینکه نور در شهر آنهم در هنگام شب برای تردد بهتر و تامین امنیت لازم است و نمی توان آن را حذف کرد می گوید: ما ناگزیر هستیم در شهر از نور استفاده کنیم اما باید نوری که به درخت به عنوان یک موجود زنده تابیده می شود براساس استانداردها باشد تا تاثیرات منفی نورپردازی مدام، کاهش یابد. هرچند در برخی کشورهای پیشرو نورپردازی های خیابانیشان به صورت روتین ۱۲ ماه سال به یک صورت نیست و در مقاطعی از سال ضمن احترام به درخت هایشان، تغییراتی در میزان و نوع تابش نور ایجاد می کنند.

کریمی با اشاره به نورپردازی بین درختان ادامه می دهد: تزئیات بین درختان تاثیر منفی دارد، چراکه حتی اگر میزان نور ساطع شده از آنها کمتر از حد استاندارد باشد اما به دلیل جریان و عبور الکتریسیته بر روی بدن این موجود زنده می تواند اثرات منفی و مخربی را بر جای بگذارد. البته می توان با اعمال محدودیت های زمانی مثلا روشن شدن در اعیاد یا مناسبت های خاص آنهم با رعایت پروتکل های نور، میزان تاثیرات مخرب را بر درختان را کاهش داد. به شرط آنکه به طور دقیق استانداردها رعایت شود و بر آن نیز نظارت صورت گیرد.

دبیر کمیته سلامت شورای شهر تهران با تاکید بر اینکه یادمان باشد که درختان موجودات زنده هستند و میزان استفاده از نور برای درختان باید محدودباشد می گوید: براساس نظام فیزیولوژیک درختان، آنها در طول شب شروع به ترمیم و ساخت کلوفیل می کنند و بر همین اساس در شب نیاز دارند ما انسانها دست از نورپردازی و شبیه سازی نور برداریم و اجازه دهیم فرآیند بیولوژیک گیاه به طور طبیعی و نه مصنوعی طی شود و می توان با کاهش نور و یا در بهترین حالت قطع نور، به درختان کمک کنیم که رشد طبیعی خود را داشته باشند.

وی ادامه می دهد: البته در تهران یک نوع نورپردازی مخصوص درختان وایعصر انجام شد که با توجه به مخاطراتی که می توانست به حیات درختان ایجاد کند، مورد بررسی دقیق قرار گرفت و حتما دیده اید که برای نورپردازی بخشی از درختان خیابان ولیعصر، چراغ هایی را در زیر درخت تعبیه کرد و نور از پایین به درختان تابیده می شود که این اقدام حدفاصل پارک ی تا میدان تجریش انجام شده است. در حالیکه این روش مخاطراتی برای درختان دارد.

وی می افزاید: درختان خیابان ولیعصر هویت تاریخی تهران هستند و شهرت این خیابان نیز به دلیل ارزش بیولوژیک چنارهای آن است که در این دوره مدیریت شهری حساسیت زیادی بر روی این خیابان وجود دارد و به همین دلیل با توجه به ایهام تاثیر نورپردازی بر درختان این خیابان؛ از سازمان زیباسازی خواسته شد که تا زمان بررسی بیشتر تاثیر نور بر حیات درختان این منطقه، نورپردازی را متوقف کند و اصطلاحا چراغ ها را خاموش کند. البته این سازمان نیز صرف زیبایی این قسمت خیابان ولیعصر در روز تنها یک تا دو ساعت چراغ ها را روشن کرده و بعد از آن خاموش می کند تا سیر طبیعی حیات درختان ادامه یابد.

کریمی با اشاره به اهمیت نورپردازی در شهر می گوید: با توجه به اینکه نور در شهرها بسیار پراهمیت هستند اما می بینیم که یک دستورالعمل کلی که پیوست های موضعی و موضوعی داشته باشد و به ما نشان دهد مثلا فضای تاریخی یا بوستان مهمی در مناسبت ها چگونه با نور تزیین شود، نداریم و شاهد هستیم که همیشه با قید فوریت و برای مناسبت های مختلف یک دستورالعمل پراکنده صادر شده و نظارتی هم بر اجرای درست آن نمی شده است.

وی با بیان اینکه کمیته نورپردازی براساس مصوبه شورای شهر تهران مدتی است که در سازمان زیباسازی تشکیل شده و یکی از مهمترین ماموریت های اولویت دار آن،تدوین "طرح جامع نورپردازی "است، می گوید: معتقدیم که باید دستورالعمل مشخصی در مورد نور برای همه مکان های شهری تدوین شود که به فراخور کاربری هر نقطه نور نیز در آن تاثیر بگذارد یعنی در پل ها، فضاهای تاریخی، بوستانها، معابر و... به گونه ای نورپردازی انجام شود که هم استاندارد باشد و هم ارزش ها و ویژگی های خاص سازه یا محل مورد نظر را نیز به همگان نشان دهد.

وی معتقد است: نورپردازی یک محل تاریخی نباید به مانند نورپردازی بوستان یا یک پل باشد، به همین دلیل در طرح جامع نورپردازی تهران، تمام این فاکتور و مولفه ها در نظر گرفته شده تا دستور العمل خاص برای آنها نگارش شود.

دبیر کمیته سلامت شورای شهر با بیان اینکه برگزاری منظم جلسه این کمیته به دلیل کرونا ملغی شده و نتوانستیم طرح جامع نور پردازی در تهران را با کمک مشاور به سرانجام برسانیم، می افزاید: دقت داشته باشید که مطالعه در مورد تاثیر نور پردازی بر روی پوشش گیاهی و حیات جانداران یک دغدغه جهانی است و همه در این حوزه دغدغه دارند اما تا زمانی که طرح جامع نورپردازی در شهر تهران تدوین نشود، نمی توانیم نسخه درست و اصولی برای نور در تهران داشته باشیم که امیدواریم این جلسات حتی با وجود کرونا و با رعایت استانداردهای بهداشتی برگزار شود تا بتوانیم حداقل در این دوره شورای شهر تهران، طرح جامع نورپردازی در تهران را به سرانجام برسانیم.

گردشگری

قطب کوچ‌نشینی در جهان چطور برای توریست‌ها جذاب شد؟

مغولستان که عمده شهرت آن در زندگی کوچ‌نشینی حدود نیمی از مردمان آن است، با استفاده از این پتانسیل درحال تبدیل شدن به قطب اصلی گردشگری عشایر در جهان است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از دنیای اقتصاد، جهانگردی در مغولستان توسط دولت سوسیالیست تا پیش از سال ۱۹۹۰ بسیار محدود بود، اما پس از انقلاب دموکراتیک در مغولستان در پی فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، در مسیر گسترش قرار گرفت. مغولستان با توجه به طبیعت بکر و منحصربه‌فرد و داشتن سبک زندگی و فرهنگ عشایری یک مقصد شناخته‌شده در جهان محسوب می‌شود که در چند سال اخیر گردشگران بسیاری را از سراسر جهان جهت دیدار از روستاها و زندگی عشایر به این کشور کشانده است. در سال ۲۰۱۸ مغولستان با رشد ۱۳ درصدی پذیرای ۵۷۹ هزار گردشگر خارجی بوده که به درآمد ۴۶۱ میلیون دلاری دست یافت و در سال ۲۰۱۹ این رقم در جذب گردشگر به ۵۷۷ هزار نفر رسید که با رشدی ۹ درصدی همراه بوده است. مغولستان هدف ۲۰۲۰ خود را جذب یک میلیون گردشگر خارجی گذاشته بود که شیوع کرونا درحال حاضر ورود گردشگران را با محدودیت زیادی مواجه کرده است.

گردشگری یکی از منابع اصلی دولت مغولستان به‌شمار می‌آید بطوری‌که در سال ۲۰۱۷ گردشگری حدود ۱۱/۴ درصد از تولید ناخالص داخلی این کشور یعنی ۱/۲ میلیارد دلار را به خود اختصاص داد. همچنین بیش از ۱۰ درصد کل اشتغال این کشور به بخش گردشگری تعلق دارد که نزدیک به ۱۲۲ هزار شغل در این حوزه ایجاد شده است و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۸ این رقم به ۱۴۹ هزار شغل برسد. برنامه دولت مغولستان گسترش گردشگری بوم‌گردی است که درحال‌حاضر ۲۱ درصد از مناطق مغولستان را دربرگرفته است و هدف آن تا سال ۲۰۳۰ رسیدن به ۳۰ درصد است. شاید بتوان سفرهای ارزان به مغولستان را یکی از عوامل توسعه گردشگری در این کشور دانست که هزینه‌های سفر به این کشور پایین‌تر از هزار دلار برای هر فرد است و سفرهای کوتاه هزینه بسیار کمتری هم دارد.

عمده شهرت مغولستان شیوه زندگی کوچ‌نشینی مردم این کشور است که از معدود فرهنگ‌های کوچ‌نشینی باقی‌مانده در جهان است. نیمی از جمعیت آن هنوز در چادرهای نمدی قابل حمل زندگی می‌کنند که از زمان چنگیزخان در سال ۱۲۰۰ میلادی این شیوه زندگی باقی مانده البته به عناصر دنیای مدرن امروز تا حدودی ترکیب شده است. با توجه به جمعیت کم و وسعت زیاد در این کشور به‌طور میانگین در هر کیلومتر مربع تنها دو نفر زندگی می‌کنند که این امر این فرصت را برای این کشور ایجاد می‌کند که گردشگرانی که به‌دنبال سفری با آرامش و سکوت هستند این کشور را برای سفر انتخاب کنند. کشور مغولستان با مساحتی ۵ برابری نسبت به آلمان و جمعیتی ۳میلیون نفری در مرکز آسیا واقع شده که با چین و روسیه هم‌مرز است. در این کشور حدود ۴۰ درصد از جمعیت آن در اولان باتور پایتخت این کشور زندگی می‌کنند و حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد از جمعیت آن نیز به شکل عشایر کوچ‌نشین زندگی می‌کنند. بیشترین میزان گردشگر که به مغولستان می‌روند از چین، روسیه، کره‌جنوبی، ژاپن، آمریکا، فرانسه، آلمان، فرانسه، استرالیا و انگلیس است.

عشایر که حدود ۳۰ درصد از جمعیت این کشور را به خود اختصاص داده‌اند تا پیش از توجه به بازار گردشگری به امید یافتن شغل به سمت شهرها و روستاهای بزرگ درحال مهاجرت بودند که این امر تهدیدی برای زندگی عشایری محسوب می‌شد. افزایش خدمات گردشگری از سال ۱۹۹۰ و اجرای برنامه‌های توسعه گردشگری این روند مهاجرتی را معکوس و زندگی عشایری را در این کشور تثبیت کرد. مغولستان با توجه به کمبود زیرساخت‌های لازم و استانداردهای پایین خدمات، رتبه پایینی در شاخص رقابت سفر و جهانگردی دارد. از این رو متولیان گردشگری این کشور عمده تمرکز خود را بر ترویج فرهنگ عشایر خود به‌عنوان یک مقصد جهانی گذاشته و در تلاش برای ایجاد زیرساخت‌های لازم در این نوع از گردشگری، هستند. این کشور در کنفرانس بین‌المللی «راه ابریشم و توسعه مغولستان و گردشگری عشایر» اعلام کرده به‌منظور توسعه گردشگری مغولستان برنامه‌ای تا سال ۲۰۳۰ تنظیم کرده که این کشور را به مرکز جهانی گردشگری عشایر تبدیل کند. مغولستان با هدف تضمین آینده‌ای روشن برای بازار گردشگری و توسعه بوم‌گردی خود در سال ۲۰۰۹ مرکز بوم‌شناسی مغول را تاسیس کرد که این پروژه توسط نمایندگان اتحادیه اروپا در چین و مغولستان از طریق برنامه «فعالان غیردولتی در توسعه مغولستان» تامین می‌شود. این مرکز برنامه‌هایی بلندمدت در راستای دستیابی به توسعه پایدار و تسریع در رسیدن به آن تدوین کرده و به برگزاری دوره‌های آموزشی برای کارکنان و فعالان حوزه گردشگری و تجهیز آنان به ابزارهای لازم ارزیابی و مدیریت منابع طبیعی پرداخته است. از جمله اقدامات موثر آنها برگزاری کلاس‌های آموزش زبان انگلیسی برای مردم محلی است. گردشگری پایدار منجر به تقویت اقتصاد این کشور و حفظ هویت فرهنگی مغولستان می‌شود. اسکان گردشگران در اطراف عشایر منجر به حفظ سنت مغولستان می‌شود. کارآفرینان اجتماعی کشورهای غربی به‌دنبال تاسیس شرکت‌های اجتماعی در کشورهای درحال توسعه همچون مغولستان هستند که سرمایه‌های اجتماعی مستقل در حوزه گردشگری را در روستاها و مسیر عشایر ایجاد کرده‌اند. درحال‌حاضر ۱۱ مرکز یادگیری اجتماعی در مغولستان وجود دارد. این مراکز علاوه بر آموزش زبان انگلیسی به ارائه یک برنامه آموزشی جهت یادگیری مهارت راهنمایان گردشگری محلی همچون آموزش حفاظت از محیط‌زیست، روش‌های گردشگری پایدار برای حمل‌ونقل، مسکن، غذا و... اقدام کرده‌اند.

فعالیت بخش‌خصوصی در بازار گردشگری در این کشور کمتر از ۲۰ سال قدمت دارد که به این منظور این کشور دارای ۴۰۳ شرکت مسافرتی، ۳۲۰ هتل و ۶۶۷ استراحتگاه گردشگری است که افراد فارغ‌التحصیل در موسسات آموزشی مربوطه را استخدام می‌کنند و همچنین این کشور در سازمان جهانی گردشگری مشارکتی فعال دارد. این کشور برای تقویت زیرساخت‌های کشور خود به افزایش سرمایه‌گذاری خارجی پرداخته و با معافیت‌های مالیاتی خاص، ساخت هتل‌ها و مجتمع‌های توریستی در این کشور ۱۰ درصد از کل سرمایه‌گذاری خارجی را به خود اختصاص داده است. شرایط اتخاذ مجوز برای فعالیت‌های گردشگری لغوشده و شرکت‌های فعال در برگزاری تورهای خارجی از پرداخت مالیات ارزش افزوده معاف هستند. اصلاح موفقیت‌آمیز قوانین گردشگری منجر به افزایش تدریجی گردشگران خارجی شد که در سال ۲۰۱۰ با افزایش سه برابری نسبت به سال ۲۰۰۰ به ورود حدود ۴۵۰ هزار گردشگری خارجی منجر شد.

این کشور با داشتن کمترین تراکم جمعیتی در جهان، به دلیل وجود شرایط آب‌وهوایی خاص و برخورداری از بیابان‌ها، کوه‌ها، رودخانه‌ها و دریاچه‌های بسیار گردشگران ماجراجو را به خود جذب می‌کند. همچنین گردشگری عشایر بیشترین میزان جذب گردشگران را به خود اختصاص داده است که سالانه نیمی از گردشگران به‌منظور حضور و شرکت در فستیوال‌ها و جشنواره‌های عشایر به این کشور سفر می‌کنند. در سال ۲۰۱۳ وزارت گردشگری مغولستان طرحی با عنوان «هرآمدرایی در مغولستان را رفتن به سمت عشایر» تصویب کرد که این امر شرایط مناسبی را در ارتقای بازار گردشگری این کشور ایجاد کرده است. برگزارکنندگان تورها تمرکز خود را بر حفظ محیط‌زیست و حیات وحش گذاشته‌اند و فعالیت‌های سفر عمدتا به شکل پیاده‌روی، کوهنوردی، اسب‌سواری، رفتینگ، شترسواری، تورهای موتور سیکلت و کاروان پاک است و صحرا گردی یکی از مقاصد اصلی سفر به این کشور محسوب می‌شود.